

Interview 50 jaar NFK

1. Hoe zag de studentenvereniging eruit toen u praeses was? Wat waren bijvoorbeeld typische of populaire evenementen die vaak georganiseerd werden, hoe zag de structuur van NFK eruit...

Prof. Pieter d’Hoine, praeses tijdens academiejaar 1999-2000: Eén van de evenementen die voor het eerst onder mijn praesidium werden georganiseerd en waarop ik bijzonder trots was, was het sofistendebat. Het betrof een speels debat tussen de filosofen en de classici, waarop het proces van Socrates werd overgedaan. Elke kring – NFK en Klio, toen nog de kring van studenten Grieks, Latijn en oude geschiedenis – vaardigde twee professoren af die in de huid moesten kruipen van één of andere filosoof of sofist – Gorgias was er zeker bij, met een glansrol voor graecus Luc Van der Stockt. Toenmalig decaan Carlos Steel en Kierkegaard-specialist Paul Cruysberghs hebben, als ik me niet vergis, ook aan die eerste editie deelgenomen, en onze huidige decaan was het jaar daarna van de partij. Na een vermakelijke avond vol retorisch vuurwerk en filosofenhumor in de Grote Aula van het MTC kwamen we dan tot de conclusie dat Socrates toch wel terecht was veroordeeld en konden we gaan napraten in de fakbar Letteren.

De Fakbar van het NFK – die tot enkele jaren tevoren in de kelder van het instituut was gehuisvest, op de plek waar nu een depot is van de bibliotheek – was toen gevestigd in de legendarische Biertuin. Dat was een café op het einde van de Mechelsestraat, waar op een doordeweekse avond drie man en een paardekop rond de kickerkast stond te vloeken en te roken, maar dat op donderdagavond werd overspoeld door filosofen. Het café transformeerde dan in een bruine kroeg waar er druk werd geschaakt, empathie opgebracht voor alle verdrukten der aarde en koffie gedronken met sloten – maar niet alleen koffie. De fakbar lag wat te ver buiten het centrum om comfortabel te zijn op een druilerige avond, zodat wie de verre reis had gemaakt meestal niet de moed had om vroeg terug naar huis te keren. Die éne

avond in de week was het ons stukje Parijs in Leuven. Pieter Adriaens heeft er nog opgetreden met zijn band, en Samuel Ijsseling is er ooit op het terras komen spreken over de Griekse goden en de Franse filosofie. En één keer op het jaar, op de dag van de praesidiumverkiezingen, gingen de filosofen er total loss op een karaoke-avond.

Voor het overige is veel hetzelfde gebleven: we hadden ons jaarlijks Kerstfeest, de studentenlounge in de kelder van het Instituut, en we braken ons het hoofd over hoe we de studenten van het Engelstalig programma beter konden betrekken bij onze werking.

Liesa Vosch, praeses tijdens academiejaar 2020-2021: De structuur van NFK is tweeledig. Enerzijds is er de kring NFK met een praesidium dat allerlei activiteiten en de cursusdienst organiseert. Anderzijds is er het Facultair Overlegorgaan NFK, ofwel NFK Onderwijs/Education. Deze twee zijn niet strikt gescheiden. Ik ben momenteel zowel praeses als FO-voorzitter van NFK en ‘onderwijs’ is ook een functie in NFK die bestaat naast de functies vice-praeses, PR, party, cultuur, broodmaaltijd, cudi, sport, social, fakbar, schatbewaarder, Zeitgeist (vroeger DeWijzer) en vrije medewerker. Eerst wat meer over wat NFK doet op onderwijsvlak. We representeren alle filosofiestudenten op facultair en universitair niveau en houden om de twee weken een Open Onderwijsvergadering. Hier kunnen ook studentenvertegenwoordigers in zitten die niet in het praesidium zitten. Dat praesidium houdt om de twee weken hun vergaderingen (PV’s). De coördinatoren van de grootste functies houden nog een extra vergadering om de twee weken, de HPV.

Veel evenementen van NFK die al jarenlang meegaan konden dit jaar niet op hun normale manier doorgaan. (We weten allemaal waarom). Ik vermeld toch graag eerst enkele activiteiten waar ik zelf voor corona met veel enthousiasme aan heb deelgenomen de afgelopen (bijna) drie jaar. Enkele voorbeelden zijn de wekelijkse fakbaravonden op dinsdag in het café van Museum M, de wekelijkse broodmaaltijden in de lounge, het kerstdiner, een cultuurreis (naar Parijs), gezellige cantussen en TD's, een galabal, een open expo en nog zo veel meer. Dit jaar probeerden we een aantal tradities van NFK in leven te houden. We organiseerden een eerstejaarsdag in plaats van een eerstejaarsweekend, online fakbars en broodmaaltijden, verschillende speeddates, yogasessies, een quiz, online museumbezoek en meer: kleine en grotere evenementen met wisselende aanwezigheidsaantallen maar altijd superleuk en gezellig (ik ben misschien bevooroordeeld).

2. Wat is volgens u de meerwaarde van lid worden van een studentenvereniging zoals NFK?

Pieter d'Hoine: Het NFK is een beetje de plek waar je medestudenten ook je vrienden (kunnen) worden, omdat de kring de gelegenheid biedt dat je elkaar ook in andere omstandigheden dan in de context van een les of bibliotheekbezoek ontmoet en elkaar op een andere manier leert kennen. Zelf had ik al mijn Mechelse vriendenkliek in Leuven en ik kende heel wat volk uit Letteren, waar ik mijn eerste studie deed, maar het is gewoon ook aangenaam om 's avonds eens te kunnen doorbomen over De vertroosting van de filosofie met anderen die dat ook echt gelezen hebben, of om samen naar films te kijken die voor je vrienden uit Rechten toch te zwaar op de maag zouden liggen. En het helpt dat er eens iemand is die lacht wanneer je een flauwe grap

maakt over de categorische imperatief (of die minstens de moeite neemt om uit te leggen waarom je grap een foute interpretatie van Kants ideeën veronderstelt). Ik denk dat zeker in de huidige coronomstandigheden velen het 'community'-gevoel dat een vereniging als het NFK kan helpen creëren wel naar waarde kunnen schatten – ook al is het in de huidige omstandigheden geen sinecure om dat in stand te houden. Ik heb alleszins heel veel bewondering voor de rol die het NFK vandaag daarin tracht te spelen. Ik heb geen idee hoe we het twintig jaar geleden zouden hebben aangepakt.

Even belangrijk is daarnaast de manier waarop het NFK ook het studeren zelf en alles wat daarbij komt kijken faciliteert. Dat gaat dan van nieuwe studenten mee verwelkomen op de faculteit, informatie over en ervaringen met vakken en professoren delen, cursussen kopiëren en verspreiden via de cursusdienst, en de stem van de studenten laten klinken in POC's, faculteitsraden en het faculteitsbestuur. En natuurlijk ook, via de vertegenwoordiging in LOKO, in de bredere universiteit. Op dat vlak denk ik trouwens dat het NFK de voorbije jaren een mooi parcours heeft afgelegd: de studentenvertegenwoordiging komt doorgaans heel goed voorbereid naar vergaderingen en krijgt mede daardoor mijns inziens ook heel wat gedaan.

Liesa Vosch: Lid worden van NFK is heel laagdrempelig, we doen geen dopen of iets dergelijks. Toch maak je meteen deel uit van een groep, er is een gemeenschapsgevoel. Je kan je samen engageren voor iets dat je leuk vindt omdat er letterlijk voor iedereen wel iets bij zit, het is heel gevarieerd. Je helpt elkaar en je doet leuke en zinvolle dingen voor je medestudenten waardoor je het gevoel hebt dat je iets nuttigs aan het doen bent. Je krijgt er veel voldoening uit (in een niet-coronajaar wel net iets meer, maar dat terzijde). Je kan letterlijk het

leven van studenten beter maken, hoe klein je denkt dat je bijdrage ook is. Je leert er bovendien enorm veel bij. Je leert heel veel nieuwe mensen kennen, je leert hoe je activiteiten organiseert, je leert samenwerken, probleemoplossend denken, je leert hoe er dingen beslist worden op het niveau van de faculteit en de universiteit en je mag daar mee beslissen. Kortom, lid worden van NFK is een heel waardevolle ervaring die je de rest van je leven gaat bij blijven: zowel de enorm veel leuke herinneringen die je maakt als de dingen die je erdoor leert.

3. Wat is uw gekste, vreemdste, leukste... kortom: meest memorabele herinnering aan NFK?

Pieter d'Hoine: Ik herinner me onze traditionele barbecue naar aanleiding van de proclamatie in juni. Het was een bijzonder zonnige dag met heerlijk vroeg zomerweer. Het NFK had zich, naar gewoonte, geëngageerd om alles klaar te zetten op de binnenkoer van het Instituut en het nodige te doen opdat iedereen onmiddellijk na de plechtigheid van drank kon worden voorzien. Onze toenmalige fakbarverantwoordelijke had de vaten goed op tijd aangesloten op de tapinstallatie, maar had blijkbaar de koeltemperatuur wat te enthousiast ingesteld, waardoor de hele installatie bevroren was. Kort voor de proclamatie ten einde zou lopen, stelden we vast dat er geen druppel bier door de buizen kwam. Intussen begon het dorstige volk al naar buiten te stromen en moesten we snel een oplossing bedenken. We zijn dan gaan onderhandelen met de uitbater van café Erasmus, het café dat gevestigd was op het Kardinaal Mercierplein (op de plek van het huidige restaurant Gainsbourg), dat een groot terras had dat gerust als een uitbreiding van het HIW kon worden beschouwd omdat het café wellicht de helft van zijn omzet te danken had aan het

instituut. We hebben toen onze vaten naar de Erasmus gerold en in ruil daarvoor konden we met een lange stoet met pils gevulde dienbladen naar het HIW terugkeren om de dorstige en intussen ongeduldige meute professoren en studenten te bedienen. De zomerse sfeer, het lange wachten en de voorafgaande spanning maakten alleszins dat het in mijn herinnering één van de meest legendarische edities van de barbecue is geworden, die tot een tijd na zonsondergang heeft geduurd. Toen er uiteindelijk opgeruimd moest worden, waren de laatste professoren snel verdwenen. Ik verdenk enkelen van hen er nog steeds van dat ze toen gewoon een uiltje zijn gaan knappen op hun kantoor alvorens huiswaarts te keren.

Liesa Vosch: In het antwoord op mijn eerste vraag heb ik al vele evenementen van NFK vermeld. Ik vind het dus ongelofelijk moeilijk om te kiezen (help keuzestress). Ik was een van de meest enthousiaste eerstejaars, present op bijna alle activiteiten, in mijn tweede jaar promoveerde ik die graag als coördinator van PR en dan werd het al redelijk snel duidelijk wat mijn volgende functie zou zijn □. Ik denk niet dat ik één moment kan kiezen uit de vele herinneringen die ik heb aan NFK. Maar wat me altijd het meeste bij zal blijven is hoe verwelkomend en open de mensen van NFK zijn. Ik kon op activiteiten van NFK altijd een babbeltje slaan met studenten van verschillende jaren en mensen die ik nog niet kende. Ik denk dat dat voor mij het meest memorabel is. Ik dacht van mezelf immers dat ik verlegen was en niet zo sociaal, maar door de openheid en verwelkomend enthousiasme van de mensen van NFK verdween die verlegenheid en kon ik ineens ontpoppen tot een spontaan en zelfverzekerder persoon. Sorry voor de meligheid, zo'n lockdowns doen een mens weleens beginnen nadenken over wat belangrijk is en waar je nood aan hebt.

4. Waar staat NFK voor volgens u? Wat zijn de belangrijkste waarden die NFK moet uitdragen?

Pieter d'Hoine: Ik weet niet of het NFK echt één of andere boodschap moet uitdragen. Onder de Leuvense studentenkringen is het NFK altijd een buitenbeentje geweest. Een relatief kleine kring, waar iedereen iedereen kent en die zichzelf niet al te ernstig neemt. Een kring die geen boekhouder nodig heeft, die niet bovengemiddeld goed is georganiseerd en ook niet echt meedoet met al dat studentikoos gedoe van de andere kringen. Andere kringen waren net niet geshockeerd als ze hoorden dat het bij ons best OK was om naar een cantus te komen en de hele avond water te drinken. Of dat het NFK één van de eerste kringen was om de vaak erg vrouwonvriendelijke affiches waarmee de grote kringen ronselden voor hun fuiven aan de kaak te stellen. En ik durf hopen dat dat ook iets met de 'F' in de naam van onze kring te maken had.

Liesa Vosch: Een van de belangrijkste eigenschappen van NFK is volgens mij openheid. NFK staat open voor iedereen. Belangrijke waarden die hiertoe bijdragen zijn veelzijdigheid en laagdrempeligheid. NFK organiseert allerlei verschillende soorten activiteiten waar iedereen welkom is. Iedereen vindt wel iets in ons aanbod dat haar of hem interesseert. NFK biedt plaats voor gezonde discussies en gefilosofeer, maar evengoed ook voor veel plezier, lachen, gekkigheid en alles wat daartussen zit. NFK staat verder ook altijd open voor input en bijdragen van alle filosofiestudenten en moet ernaar blijven streven de drempel zo laag mogelijk te houden. Zo kunnen we er echt zijn voor iedereen en een groepsgevoel creëren en behouden aan het HIW.